

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 lipca 1984 r.

w sprawie ogłoszenia Kodeksu powinności urzędników państwowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz Praw obywatela i obowiązków urzędnika w urzędach państwowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Zatwierdza się:

1) Kodeks powinności urzędników państwowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, stanowiący załącznik nr 1 do obwieszczenia,

2) Prawa obywatela i obowiązki urzędnika w urzędach państwowych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, stanowiące załącznik nr 2 do obwieszczenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

Załącznik nr 1 do obwieszczenia
Prezesa Rady Ministrów z dnia
22 lipca 1984 r. (poz. 135)

KODEKS POWINNOŚCI URZĘDNIKÓW PAŃSTWOWYCH POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Urzędnik państwowy składa ślubowanie:

„W pełni świadom swoich obowiązków ślubuję uroczyście, że na powierzonym mi stanowisku przyczynić się będę ze wszystkich sił do socjalistycznego rozwoju Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, dochowam Jej zawsze wierności, będę służyć państwu i obywatelom, powierzone mi zadania wykonywać będę sumiennie i starannie, a przy ich wykonywaniu przestrzegać prawa i zasad sprawiedliwości społecznej, będę wykazywać życzliwość dla obywateli i zrozumienie dla ich interesów oraz przestrzegać tajemnicy państwowej i służbowej”.

Jego powinnością jest:

Stanie na straży konstytucyjnych zasad Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Poczucie współodpowiedzialności za umacnianie siły i autorytetu socjalistycznego państwa, jego bezpieczeństwa i obronności.

Kierowanie się socjalistycznymi zasadami sprawiedliwości społecznej oraz czuwanie nad ich konsekwentnym stosowaniem.

Kojarzenie spraw i rozwiązań lokalnych oraz środowiskowych z interesem ogólnospołecznym, państwowym.

Działanie na rzecz pełnej realizacji zadań rozwoju społecznego i gospodarczego.

Dbłość o spokój wewnętrzny — ład, porządek publiczny i dyscyplinę; zwalczanie wynaturzeń społecznych, a zwłaszcza alkoholizmu, pasożytnictwa, spekulacji.

Pieczolowity stosunek do mienia społecznego, przeciwdziałanie marnotrawstwu, rozrzutności i niegospodarności.

Sumienne i terminowe wykonywanie obowiązków służbowych; egzekwowanie ich od podwładnych.

Ustanowienie i ścisłe przestrzeganie porządku pracy w urzędzie, punktualności, staranności i dyscypliny.

Przejawianie inicjatywy i operatywności; eliminowanie skostnienia i biurokratyzmu.

Praworządne postępowanie; zwalczanie prywaty, kłikowości i arogancji, nadużywania stanowiska i uprawnień.

Poszanowanie obywateli, ich uprawnień i równości wobec prawa; taktowne i zycżliwe traktowanie; obiektywne, sprawne rozpatrywanie i rozstrzyganie wnoszonych przez nich spraw, wniosków i skarg.

Wymaganie przestrzegania i egzekwowanie od obywateli obowiązujących w państwie zasad, norm i przepisów.

Wspieranie twórczej aktywności obywateli w organizacjach i stowarzyszeniach, w pracach i czynach społecznych.

Posiadanie wiedzy specjalistycznej i ogólnospołecznej w zakresie niezbędnym dla wykonywanych obowiązków oraz jej systematyczne pogłębianie.

Kierowanie się — zarówno w pracy, jak i poza nią — przyjętymi w socjalistycznym państwie normami moralnymi i regułami współżycia społecznego.

Zapewnienie jednoci słów i czynów, dotrzymywanie zobowiązań i przyrzeczeń.

Dawanie przykładu kultury osobistej; skromność, taktowne postępowanie.

Dbalność o dobre imię i zaufanie społeczne do urzędu, instytucji i całej administracji państwowej.

Załącznik nr 2 do obwieszczenia
Prezesa Rady Ministrów z dnia
22 lipca 1984 r. (poz. 135)

PRAWA OBYWATELA I OBOWIĄZKI URZĘDNIKA W URZĘDACH PAŃSTWOWYCH POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

I. Obywatel w urzędzie państwowym ma prawo:

1. Uzyskać w interesującej go sprawie, do załatwienia której dany urząd jest właściwy, informację:
 - komu w urzędzie można tę sprawę przedstawić,
 - jakie należy załączyć do wniosku dokumenty,
 - jakie w danej sprawie obowiązują przepisy oraz terminy,
 - czy istnieje możliwość ubiegania się o zastosowanie ulg, zmiany terminu, rozłożenia na raty należnych świadczeń itp.,
 - jakie są możliwości — w przypadku decyzji negatywnej — złożenia odwołania, skargi do sądu administracyjnego lub zażalenia do organów nadrzędnych.
2. Przedstawiać wnioski w sprawie własnej albo w interesie społecznym, osobiście lub zgłaszać do protokołu w czasie na to przewidzianym — bądź za pośrednictwem poczty.
3. Otrzymać — na żądanie — potwierdzenie na piśmie złożenia wniosku w urzędzie.
4. Uzyskać informację — jeżeli urząd w danej sprawie nie jest właściwy — do kogo należy skierować wniosek o rozpatrzenie sprawy.
5. Uzyskać informację:
 - o dyżurach radnych lub posłów przyjmujących skargi i wnioski wyborców,
 - o godzinach przyjmowania przez kierownika urzędu skarg i wniosków od obywateli.
6. Oczekiwać kulturalnego, zycżliwego potraktowania oraz obiektywnego, operatywnego rozpatrzenia jego sprawy.

II. Urzędnik państwowy w stosunku do obywatela jest zobowiązany:

1. Szanować czas interesanta przestrzegając godzin urzędowania oraz sprawnie organizować przyjęcia obywateli.
2. Rzeczowo i uprzejmie traktować wszystkich interesantów, ze szczególną troską odnosząc się do weteranów wojki i pracy, osób niepełnosprawnych i kobiet ciężarnych.
3. Umożliwić obywatelom przybywającym do urzędu odpowiednie warunki oczekiwania na rozpatrzenie sprawy.
4. Udzielać obywatelowi informacji niezbędnych lub przydatnych przy załatwianiu danej sprawy, przystępnie wyjaśniać treść obowiązujących przepisów.
5. Gdy istnieją ku temu możliwości prawne i faktyczne — rozstrzygać sprawę na miejscu, wręczając lub komunikując obywatelowi decyzję, a gdy takich możliwości nie ma, określić wyraźnie termin zbadania i rozstrzygnięcia sprawy.
6. W przypadku zaistnienia okoliczności powodujących konieczność przedłużenia ustalonego terminu, dążyć do powiadomienia o tym obywatela wyznaczając nowy, ostateczny termin.
7. Wszelchstronnie i cierpliwie uzasadniać podjęcie decyzji odmownej.
8. W uzasadnionych okolicznościach uprzedzić obywatela o konsekwencjach grożących mu w przypadku złożenia informacji świadomie wprowadzającej w błąd lub będącej pomówieniem urzędnika.
9. Stanowczo reagować, gdy obywatel swoim działaniem bądź też zachowaniem — zwłaszcza pod wpływem alkoholu — uchybia powadze urzędu lub narusza obowiązujące przepisy.